

Nr 31.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag angående ändring i lagen den 8 april 1927 (nr 85) om dödande av förkommen handling; given Stockholms slott den 18 januari 1946.

Under åberopande av bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll vill Kungl. Maj:t härmed jämlikt § 87 regeringsformen föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag angående ändring i lagen den 8 april 1927 (nr 85) om dödande av förkommen handling.

GUSTAF.

Herman Zetterberg.

F ö r s l a g

till

L a g

angående ändring i lagen den 8 april 1927 (nr 85) om dödande av förkommen handling.

Härigenom förordnas, att 2, 8, 9, 10 och 13 §§ lagen den 8 april 1927 om dödande av förkommen handling¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

(Gällande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

2 §.

Ansökan om dödande av handling skall, skriftligen avfattad, ingivas till rätten i den ort, där förpliktelsen skall fullgöras, eller, om sådan ort ej är nämnd i handlingen, till den rätt, där den förpliktade är skyldig att svara i tvistemål, som angå gäld i allmänhet. Har på grund av handlingen inteckning meddelats *i fast egendom, skall* ansökningen göras hos den rätt, under vilken *egendomen* lyder. Är *handlingen intecknad i tomträtt eller vattenfallsrätt eller i fartyg, göres ansökningen hos vederbörande inteckningsdomstol.*

Ansökan om — — — godsets bestämmelseort.

Äro enligt — — — av dem.

8 §.

Innan fullföljd — — — hos gäldenären.

2 §.

Ansökan om dödande av handling skall, skriftligen avfattad, ingivas till rätten i den ort, där förpliktelsen skall fullgöras, eller, om sådan ort ej är nämnd i handlingen, till den rätt, där den förpliktade är skyldig att svara i tvistemål, som angå gäld i allmänhet. Har på grund av handlingen inteckning meddelats, *göres ansökningen, då fråga är om handling, för vilken inteckning fastställts i fast egendom, tomträtt eller vattenfallsrätt eller i jordbruksinventarier,* hos den rätt, under vilken *fastigheten* lyder, och *eljest hos rätten i den ort, där vederbörande inskrivningsdomare är.*

Ansökan om — — — godsets bestämmelseort.

Äro enligt — — — av dem.

8 §.

Innan fullföljd — — — hos gäldenären.

¹ Senaste lydelse av 2 och 10 §§, se SFS 1934: 260; beträffande 8 § jfr SFS 1934: 254 och beträffande 13 § jfr SFS 1934: 260 och 1936: 95.

(Gällande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

Finner rätten — — — rätten dödad.

Finner rätten — — — rätten dödad.

Beträffande intecknad handling skall beslutet tillika innehålla erinran, att det ej innebär dödande av inteckningen.

9 §.

9 §.

Varder handlingen — — — dödade svarar.

Varder handlingen — — — dödade svarar.

Var handlingen intecknad, har rättens ordförande att på begäran förse den nya handlingen med bevis att den medför den inteckningsrätt som tillkommit den dödade.

Ny handling, som utfärdats i stället för dödad inteckningshandling, gälle ej såsom inteckningshandling förrän anteckning skett jämlikt 10 § andra stycket.

I fråga om växel, *check* och konossement gälle tillika vad därom är särskilt stadgat.

I fråga om växel och konossement gälle tillika vad därom är särskilt stadgat.

10 §.

10 §.

Är handling, om vars dödande gjorts ansökning, intecknad i *fast egendom, tomträtt eller vattenfallsrätt eller i fartyg*, har rätten att föranstalta om att anteckning om ansökningen samt om rättens slutliga utslag i ärendet så snart ske kan göras i vederbörande *fastighets- eller inteckningsbok*.

Är handling, om vars dödande gjorts ansökning, intecknad, *skall rätten underrätta vederbörande inskrivningsdomare om ansökningen, och har denne att därom så snart ske kan å inskrivningsdag göra anteckning i fastighets- eller inteckningsboken. Vad nu sagts om ansökningen skall ock gälla rättens slutliga utslag i ärendet; dock må, då ansökningen avslagits, anteckning ej verkställas förrän utslaget vunnit laga kraft.*

Sedan utslag, varigenom intecknad handling dödates, vunnit laga kraft, skall inskrivningsdomaren, på ansökan, å inskrivningsdag göra anteckning i fastighets- eller inteckningsboken, att ny handling, som utfärdats jämlikt 9 §, medför den inteckningsrätt som tillkommit den dödade. När ansökan göres, skall den nya handlingen vara åtföljd av avskrifter enligt vad beträffande ansökan om inteckning är stadgat.

(Gällande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

13 §.

Hava tio år förflutit från det in-tecknad fordringshandling, om vilken det ej är känt var den finnes, blivit uppvisad för anteckning om innehav eller eljest företedd i in-teckningsärende och vill den in-tecknade egendomens ägare äska att in-teckningen, ehuru han ej kan förete handlingen, måtte dödas, göre ansökan därom *hos in-teckningsdomstolen eller, där handlingen är in-tecknad i fast egendom eller i jordbruksinventarier, hos den rätt under vilken fastigheten lyder.* Sedan ansökningen, där så ske kan, genom sökandens försorg delgivits den senast antecknade innehavaren av handlingen, utfärde rätten offentlig stämning, som skall kungöras på sätt i 6 § sägs samt innehålla beskrivning av handlingen ävensom tillkännagivande att, om någon innehar handlingen eller har kännedom om att den finnes i behåll, han bör därom, vid äventyr att in-teckningen eljest dödas, hos rätten eller domaren göra anmälan sist å dag som för ärendets fullföljande utsättes. Sådan dag må ej sättas tidigare än sex månader efter kungörelsens införande i allmänna tidningarna.

Fullföljes ej — — — ansökningen förfallen.

Finner rätten, vid prövning av ansökningen, någon omständighet ej hava förekommit som utgör skäl原因 anledning att låta in-teckningen fortfarande gälla, förordne rätten att in-teckningen må dödas utan handlingens företeende.

13 §.

Hava tio år förflutit från det in-tecknad fordringshandling, om vilken det ej är känt var den finnes, blivit uppvisad för anteckning om innehav eller eljest företedd i in-teckningsärende och vill den in-tecknade egendomens ägare äska att in-teckningen, ehuru han ej kan förete handlingen, måtte dödas, göre ansökan därom, *då fråga är om handling, för vilken in-teckning fastställts i fast egendom, tomträtt eller vattenfallsrätt eller i jordbruksinventarier, hos den rätt, under vilken fastigheten lyder, och eljest hos rätten i den ort, där vederbörande inskrivningsdomare är.* Sedan ansökningen, där så ske kan, genom sökandens försorg delgivits den senast antecknade innehavaren av handlingen, utfärde rätten offentlig stämning, som skall kungöras på sätt i 6 § sägs samt innehålla beskrivning av handlingen ävensom tillkännagivande att, om någon innehar handlingen eller har kännedom om att den finnes i behåll, han bör därom, vid äventyr att in-teckningen eljest dödas, hos rätten eller domaren göra anmälan sist å dag som för ärendets fullföljande utsättes. Sådan dag må ej sättas tidigare än sex månader efter kungörelsens införande i allmänna tidningarna.

Fullföljes ej — — — ansökningen förfallen.

Finner rätten, vid prövning av ansökningen, någon omständighet ej hava förekommit som utgör skäl原因 anledning att låta in-teckningen fortfarande gälla, förordne rätten att in-teckningen må, *på därom hos vederbörande inskrivningsdomare gjord ansökan,* dödas utan handlingens företeende.

(Gällande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

Rätten har att föranstalta om att anteckning om ansökningsdomaren samt om rättens slutliga utslag i ärendet så snart ske kan göras i fastighets- eller inteckningsboken.

Rätten skall underrätta inskrivningsdomaren om ansökan som i första stycket sägs, och har denne att så snart ske kan å inskrivningsdag göra anteckning därom i fastighets- eller inteckningsboken. Vad nu sagts om ansökningsdomaren skall ock gälla rättens slutliga utslag i ärendet; dock må, då ansökningsdomaren avslagits, anteckning ej verkställas förrän utslaget vunnit laga kraft.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1946.

Har handling enligt 9 § andra stycket i dess hittillsvarande lydelse försetts med bevis som där sägs, skall vad i nämnda lagrum enligt nya lydelsen stadgas ej gälla. Det åligger inskrivningsdomaren att, när handlingen hos honom företes, verkställa anteckning som avses i 10 § andra stycket denna lag.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementets ärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 14 december 1945.

N ä r v a r a n d e:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, ERLANDER, DANIELSON, VOUGT, MYRDAL, ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, MOSSBERG.

Chefen för justitiedepartementet, statsrådet Zetterberg, anmäler fråga om viss *ändring i lagstiftningen om dödande av förkommen handling* och anför därvid följande.

Gällande bestämmelser.

Enligt *lagen den 8 april 1927 (nr 85) om dödande av förkommen handling* må bland annat löpande skuldebrev, vare sig det är intecknat eller ej, samt intecknad förskrivning, som är ställd till viss man, dödas på begäran av den som förlorat handlingen, där det kan antagas att handlingen förstörts eller eljest förkommit (1 §). Ansökan om dödning av handling, som intecknats i fast egendom, skall göras hos den rätt, under vilken egendomen lyder. Är handlingen intecknad i tomträtt eller vattenfallsrätt eller i fartyg, skall ansökningen göras hos vederbörande inteckningsdomstol (2 §).

Har sökanden visat sannolika skäl, att handlingen för honom förstörts eller eljest förkommit, skall rätten förelägga honom att å viss rättegångsdag fullfölja ansökningen, varjämte rätten utfärdar offentlig stämning (6 §). Finner rätten, då ansökningen fullföljes, någon omständighet ej hava förekommit, som utvisar, att handlingen finnes i behåll, eller giver skälig anledning till antagande att så är fallet, skall handlingen genom beslut av rätten dödas (8 §).

Beträffande verkan av att handlingen dödates stadgas, att den omständigheten att den ej kan företes icke utgör hinder för sökanden att göra gällande den rätt som kunnat grundas på handlingen. Vidare åligger det den, som är förpliktad att fullgöra vad i handlingen blivit utfäst eller vars egendom på grund av inteckning eller eljest häftar för utfästelsen, att utfärda ny handling som svarar mot den dödade. Var handlingen intecknad, har rättens ordförande att på begäran förse den nya handlingen med bevis att den medför den inteckningsrätt som tillkommit den dödade (9 §). Är handling, om vars dödande gjorts ansökning, intecknad i fast egendom, tomträtt eller vatten-

fallsrätt eller i fartyg, har rätten att föranstalta om att anteckning om ansökningen samt om rättens slutliga utslag i ärendet så snart ske kan göres i vederbörande fastighets- eller inteckningsbok (10 §).

De nu angivna bestämmelserna avse dödande av fordringsbevis. I fråga om dödande av inteckning som kan ha meddelats på grund av handlingen gäller enligt 13 § i lagen, att om tio år förflutit från det handlingen blivit uppvisad för anteckning om innehav eller eljest företedd i inteckningsärende, ansökan om dödning må göras hos inteckningsdomstolen eller, där handlingen är intecknad i fast egendom eller i jordbruksinventarier, hos den rätt under vilken fastigheten lyder. Sedan offentlig stämning utfärdats, skall sökanden inom viss tid fullfölja ansökningen. Finner rätten, vid prövning av ansökningen, någon omständighet ej ha förekommit som utgör skäl原因 anledning att låta inteckningen fortfarande gälla, skall rätten förordna, att inteckningen må dödas utan handlingens företeende. Rätten har att föranstalta om att anteckning om ansökningen samt om rättens slutliga utslag i ärendet så snart ske kan göres i fastighets- eller inteckningsboken.

Enligt kungörelsen den 25 februari 1921 (nr 65) med vissa bestämmelser att iakttaga vid utfärdande av gravationsbevis rörande fast egendom, tomt-rätt eller vattenfallsrätt samt av äganderättsbevis och bevis om innehav av tomträtt eller vattenfallsrätt skola i gravationsbevis anmärkas bland annat egendomen besvärande inteckningar med angivande av skedda förändringar (2 §). På grund härav läser i gravationsbevis skola redogöras jämväl för sådana anteckningar som skett jämlikt 10 eller 13 § lagen om dödande av förkommen handling.

I nyssnämnda kungörelse stadgas vidare (3 §), att gravationsbevis skall innehålla bland annat utgivningsdag för den handling, på vilken inteckning grundats, namnet å den till vilken handlingen är ställd samt utgivarens namn.

Framställning från riksdagens justitieombudsman.

I en den 23 november 1942 dagtecknad skrivelse till Konungen har riksdagens justitieombudsman ifrågasatt, att i lagen om dödande av förkommen handling skulle införas en bestämmelse av innehåll, att det skulle åligga rättens ordförande att, sedan han försett ny inteckningshandling med bevis att handlingen medförde den inteckningsrätt som tillkom den dödade, föranstalta om att anteckning därom så snart ske kunde gjordes i vederbörande fastighets- eller inteckningsbok.

I sin motivering till denna framställning har justitieombudsmannen till en början redogjort för en av ombudsmannen hos aktiebolaget Svenska Handelsbanken T. Ahlström till justitieombudsmannen ingiven skrivelse och där- om anfört följande.

Ahlström har fäst uppmärksamheten på att det icke finnes någon bestämmelse, som ålägger rättens ordförande att i samband med utfärdandet av bevis enligt 9 § ovannämnda lag föranstalta om att anteckning därom blir gjord i inteckningsboken. Ahlström har framhållit, att detta förhållande med-

förde att gravationsbevis komme att innehålla anteckning om att det in-tecknade skuldebrevet dödats men icke någon anteckning om att ny in-tecknings-handling blivit utfärdad i den dödades ställe. Vid beräklandet av en senare fastställd in-tecknings förmånsrättsläge kunde man lätt förledas till att icke medräkna den in-teckning, som anslöte sig till det dödade skuldebrevet. Ahlström ville därför ifrågasätta, huruvida det icke för undvikande av varje möjlighet till misstag vore önskvärt med en kompletterande lagbestämmelse, som innebure skyldighet för rättens ordförande att vid utfärdandet av nyss-nämnda bevis föranstalta om att anteckning därom gjordes i in-tecknings-boken. Denna borde ju innehålla upplysning om alla åtgärder, som vid-tagits med de meddelade in-teckningarna.

Vid skrivelsen var i transumerad avskrift fogat ett av in-skrivningsdomare i Stockholm den 27 februari 1936 utfärdat gravationsbevis angående en i staden belägen tomt, utvisande att denna besvärades av bland andra tre den 22 november 1920 beviljade in-teckningar, under § 145 för 10 000 kro-nor, under § 146 för 10 000 kronor och under § 147 för 5 000 kronor jämte ränta med betalningsrätt i angiven ordning. Gravationsbeviset var försett med ett den 30 oktober 1941 dagtecknat tilläggsbevis av innehåll att beträf-fande tomten i fråga för tiden från och med den 27 februari 1936 i fastig-hetsboken icke antecknats något annat av beskaffenhet att böra i gravations-bevis omförmälas än att ansökan gjorts om dödande jämlikt ovannämnda lag den 8 april 1927 av skuldebrevet till den in-teckning, som beviljats den 22 november 1920 under § 147, samt att den 17 september 1941 inkommit anmälan från rådhusrättens avdelning för familjerättsmål, att sagda skulde-brev genom utslag den 2 september 1941 jämlikt 8 § nyssnämnda lag blivit dödadt.

Vidare var vid Ahlströms skrivelse fogad avskrift av ett skuldebrev, som utfärdats i stället för det dödade skuldebrevet och som enligt bevis den 17 september 1941 av rådhusrättens ordförande medförde den in-teckningsrätt, som tillkommit sistnämnda skuldebrev. Angående detta förhållande innehöll det förut omförmälda tilläggsbeviset å gravationsbeviset ingen uppgift.

Justitieombudsmannen har vidare anfört följande.

Vad Ahlström anfört rörande behovet av anteckning i fastighets- eller in-teckningsbok om utfärdande av ny in-teckningshandling i stället för enligt lagen den 8 april 1927 dödadt sådan handling synes värt beaktande. Utan tvi-vel kan det uppkomma missförstånd därigenom, att ett gravationsbevis inne-håller uppgift om dödning av ett i beviset omförmälat skuldebrev, utan att däri lämnas upplysning om att ett nytt skuldebrev utfärdats i stället för det dödade. Särskilt framträder risken för sådant missförstånd i fall, då beslutet rörande dödningen omförmäles först i ett å gravationsbeviset tecknat till-läggsbevis. Är exempelvis fråga om belåning av en in-teckningshandling med sämre förmånsrätt än den som tillkom det dödade skuldebrevet, kan vid be-dömandet av den förstnämnda handlingens värde som kreditobjekt uppgiften om det andra skuldebrevets dödning lätt medföra ett förbiseende av att egen- domen dock alltjämt besvärats av den på grund av samma skuldebrev be-viljade in-teckningen. Vid belåning i banker, som för bedömande av in-teck-ningssäkerhet vanligen hava juridiskt kunniga ombudsmän till sitt förfogan-de, är givetvis faran för misstag i förevarande hänseende ej så stor. Då lån-givaren däremot är en enskild person, torde han i många fall sakna den kunskap om in-teckningsförhållanden, som är nödvändig för bedömande av hithörande spörsmål. På grund härav synes det önskvärt, att sedan nytt skuldebrev blivit satt i det dödades ställe anteckning härom sker i fastig-hets- eller in-teckningsbok, så att uppgift om den nya in-teckningshandlingen

kommer att inflyta i gravationsbevis. Avsaknaden av sådan uppgift kan leda till förlust icke blott vid belåning av inteckning utan även i andra fall, exempelvis vid fördelning av köpeskillingen efter exekutiv försäljning av den intecknade egendomen.

Inkomna yttranden.

Över justitieombudsmannens skrivelse ha, efter remiss, yttranden avgivits av Stockholms rådhusrätt, rådhusrätten i Göteborg, inskrivningsdomaren i Södra Roslags domsaga, styrelserna i föreningen Sveriges härads-hövdingar, föreningen Sveriges stadsdomare och svenska bankföreningen samt stads-hypoteksföreningarnas förtroenderåd.

Lagstiftning i den av justitieombudsmannen angivna riktningen har tillstyrkts i samtliga yttranden. Av yttrandena från *inskrivningsdomaren i Södra Roslags domsaga* och *styrelsen för föreningen Sveriges stadsdomare* framgår, att sådana anteckningar i fastighets- eller inteckningsboken, som justitieombudsmannen avser, redan nu göras av åtskilliga inskrivningsdomare. *Styrelsen för svenska bankföreningen* framhåller, att en lagändring i angiven riktning skulle vara av värde även ur den synpunkten, att därigenom skulle undanröjas risken för att flera skuldebrev än ett försåges med bevis om övertagande av den inteckningsrätt som tillkommit det dödade skuldebrevet; enligt vad som för styrelsen blivit upplyst saknades icke exempel på att denna risk med nu gällande bestämmelser kunde bli aktuell.

Vad angår innehållet i den anteckning, som enligt förslaget skulle göras i fastighets- eller inteckningsboken om tillkomsten av ny inteckningshandling, bör enligt vad *inskrivningsdomaren i Södra Roslags domsaga* och *styrelsen för Sveriges stadsdomare* uttalat anteckningen erhålla i stort sett samma fullständighet som vid inskrivning av ny inteckning eller utbyte av inteckningshandling. I anteckningen borde sålunda inflyta uppgift om utgivarens namn och utgivningsdagen, namnet å den till vilken handlingen vore ställd ävensom beloppet av fordran med utfäst ränta. Såväl i nämnda yttranden som i yttrandet från *rådhusrätten i Göteborg* uttalas, att avskrift av den nya inteckningshandlingen borde överlämnas till inskrivningsdomaren.

I flera av de avgivna yttrandena ifrågasättes, att befogenheten att teckna bevis å ny handling om att den medför den inteckningsrätt som tillkommit dödad handling lämpligen borde överflyttas från rättens ordförande till inskrivningsdomaren. Den som önskade erhålla bevis å inteckningshandling, som utfärdats i stället för en dödad sådan, skulle således ha att — med ingivande av protokollet i dödningsärendet och den nya inteckningshandlingen med avskrifter — vända sig till inskrivningsdomaren, vilken skulle utfärda beviset och i samband därmed göra vederbörliga anteckningar i fastighets- eller inteckningsboken. Förslag i denna riktning ha framställts av *rådhusrätten i Göteborg*, *inskrivningsdomaren i Södra Roslags domsaga*, *styrelsen för föreningen Sveriges stadsdomare* och *stadshypoteksföreningarnas förtroenderåd*. I yttrandena på-

pekas bl. a., att härigenom skulle vinnas — förutom en förenkling i förfarandet — även viss garanti för att icke mera än en ny inteckningshandling tillkomme och för att icke, sedan inteckningen dödats, det oaktat ny handling utgäves och försåges med bevis om inteckningsrätt.

I några yttranden föreslås jämväl viss ändring beträffande den anteckning, som jämlikt 10 § i 1927 års lag skall göras angående rättens beslut om dödande av förkommen inteckningshandling. *Rådhusrätten i Göteborg* framhåller sålunda, att även efter genomförande av justitieombudsmannens förslag faran för misstag skulle kvarstå i de fall, där innehavaren av den nya inteckningshandlingen dröjde med eller alldeles underlåte att begära bevis å den nya handlingen. Sådant bevis syntes icke vara nödvändigt för att den nya handlingen skulle kunna göras gällande. Till ytterligare minskande av faran för misstag ville rådhusrätten därför ifrågasätta införande av bestämmelse om skyldighet för inskrivningsdomare att i samband med antecknande i fastighets- eller inteckningsbok av beslut om dödande av förkommen inteckningshandling i boken även anmärka, att beslutet icke innefattade dödande jämväl av inteckningen. Till jämförelse erinrar rådhusrätten om ett närbesläktat fall, då föreskrift givits om verkställande av en dylik, formellt sett överflödig men ur rättssäkerhetssynpunkt lämplig anteckning. *Styrelsen för svenska bankföreningen* och *stadshypoteksföreningarnas förtroenderåd* ifrågasätta, om ej i gravationsbevis, som innehölle anteckning rörande beslut om dödning av förkommen inteckningshandling, borde intagas en erinran om dödningsåtgärdens innebörd.

I yttrandet från *styrelsen för Sveriges stadsdomare* upptages i detta sammanhang jämväl fråga om ändring av 13 § i 1927 års lag, vilken paragraf avser de fall då dödningsförfarandet omfattar den inteckningsrätt som följer med intecknad fordringshandling. Styrelsen anför:

Rättens slutliga beslut i ett dylikt ärende skall, där ansökan bifalles, enligt lagrummet innefatta förordnande, »att inteckningen må dödas utan handlingens företeende». Dessa ordalag giva anledning till tvekan, om inteckning, vars dödande sökts i denna väg, är att anse som dödad genom rättens beslut och i anslutning därtill gjord anteckning i fastighets- eller inteckningsbok eller om ett dödningsförfarande hos inskrivningsdomaren skall följa. Till sina praktiska verkningar läser en anteckning om rättens beslut i dödningsärendet anses likställd med ett dödningsbeslut. Men de citerade ordalagen lämna närmast anvisning om att det slutliga dödandet av inteckningen skall efter ansökan ske hos inskrivningsdomaren. Hos en del rådhusrätter torde lagrummet i denna del hava tillämpats enligt sistnämnda tolkning, varför alltså fastighetsägaren under hand hänvisats att med stöd av rådhusrättens beslut hos inskrivningsdomaren söka dödning av inteckningen. Lagrummet bör lämpligen så förtydligas, att dess tolkning i förevarande avseende blir klar.

Slutligen må nämnas, att *styrelsen för Sveriges stadsdomare* ansett att en kort erinran om de bestämmelser i 1927 års lag, som i förevarande ärende kunde komma att meddelas, borde införas i inteckningsförfordningen.

Departementschefen.

Såsom av den lämnade redogörelsen framgår skall enligt lagen om dödande av förkommen handling anteckning göras i vederbörande fastighets- eller teckningsbok angående ansökning som avser handling, vilken är tecknad i fast egendom, tomträtt eller vattenfallsrätt eller i fartyg, samt om rättens slutliga utslag i sådant ärende. Sedan tecknad handling dödats, äger sökanden erhålla ny handling som svarar mot den dödade och som på begäran skall av rättens ordförande förses med bevis att den medför den teckningsrätt som tillkommit den dödade. Att sådant bevis åsättes ny handling torde i allmänhet icke bli anmärkt i fastighets- eller teckningsboken, eftersom någon skyldighet att göra anteckning därom ej finnes stadgad. Detta kan tydligen leda till allvarliga olägenheter. Bevis, att ny handling medför den teckningsrätt som tillkommit den dödade, kan sålunda av misstag komma att utfärdas å flera handlingar. Att detta kan vålla rättsförlust, är uppenbart. Men även eljest kan frånvaron av anteckningsskyldighet medverka till uppkomsten av sådan förlust. Anteckningen om rättens beslut att tecknad handling dödats, vilken anteckning inflyter i gravationsbevis rörande den tecknade egendomen, synes nämligen kunna verka vilseledande, särskilt för icke rättsbildade personer. Handlingens dödande innebär ju icke att själva teckningen dödats och, om anteckning saknas att ny handling satts i den dödades ställe, kan teckningens fortbestånd lätt förbises vid bedömning av egendomens teckningsbelastning. I enlighet med vad justitieombudsmannen förordat i sin i samtliga remissyttranden tillstyrkta framställning finner jag därför, att den berörda bristen i lagstiftningen bör avhjälpas.

Innan jag närmare ingår på frågan hur detta bör ske, vill jag beröra det i flera remissyttranden upptagna spörsmålet, huruvida icke befogenheten att teckna nämnda bevis på ny handling borde överflyttas från rättens ordförande till inskrivningsdomaren. När inskrivningsdomarna inrättades genom 1932 års lag med särskilda bestämmelser om handläggning av inskrivningsärenden, överfördes till deras ämbetsområde endast sådana teckningsärenden som angingo teckning i fast egendom eller i jordbruksinventarier. Numera handläggas emellertid av inskrivningsdomare även ärenden angående övriga former av teckning. Meddelandet av bevis att en handling medför viss teckningsrätt torde få anses vara en åtgärd som till sin natur är likartad med de egentliga teckningsärendena och närmast är jämförlig med det utbyte av teckningshandling som avses i 21 § teckningsförordningen. Vidare kan erinras, att jämlikt föreskrift i 8 § stämpelförordningen teckningskontrollstämpel skall anbringas på skuldebrev, som enligt 9 § i dödningslagen utfärdats i stället för dödad handling och förses med bevis om teckningsrätt. Överhuvud synes det naturligt, att en begäran om bevis angående teckningsrätt behandlas i den ordning som gäller för teckningsärenden. Då detta dessutom skulle medföra en viss förenkling i förfarandet, anser jag det lämpligt att i förevarande sammanhang överflytta befogenheten i fråga från rättens ordförande till inskrivningsdomaren.

Den åtgärd, som i första hand bör vidtagas, synes mig vara att inskrivningsdomaren i 10 § får åläggande att efter ansökan göra anteckning i fastighets- eller inteckningsboken om att ny handling medför den inteckningsrätt som tillkommit den ursprungliga handlingen. Av 9 § i nyssnämnda 1932 års lag, 12 § i 1883 års förordning angående förlagsinteckning och 12 § i 1932 års lag om inteckning i jordbruksinventarier följer, att inskrivningsdomaren skall teckna bevis om åtgärden å handlingen, såvitt angår inteckningar som avses i dessa författningar. Ehuru motsvarande bestämmelser i 1901 års lag om inteckning i fartyg ha annan teknisk utformning än de angivna lagrummen, torde det få anses själfallet att bevis skall åtecknas handlingen även då fråga är om sådan inteckning. Det synes vara lämpligt, att anteckningen i fastighets- eller inteckningsboken innehåller uppgift om handlingens utgivningsdag, utgivarens namn och namnet å den, till vilken handlingen är ställd. Belopp och ränta skola själfallet vara desamma som i den ursprungliga handlingen. Särskilda bestämmelser härom torde icke behöva meddelas i lag. Det synes emellertid vara lämpligt att göra vissa ändringar i de administrativa föreskrifterna om fastighets- och inteckningsböckers förhållande i syfte att säkerställa reda och överskådlighet vid införingen av ifrågavarande anteckningar.

Såsom i vissa remissyttranden påyrkats, bör vid begäran om anteckning angående inteckningsrätt för den nya handlingen denna vara åtföljd av erforderliga avskrifter vid äventyr att eljest inskrivningsdomaren på sökandens bekostnad ombesörjer handlingens avskrivande. Ett stadgande härom synes enklast kunna meddelas genom en hänvisning till vad beträffande ansökan om inteckning är stadgat. Då ansökan om inteckning göres, skall nämligen, enligt 7 § i 1932 års lag med särskilda bestämmelser om handläggning av inskrivningsärenden samt motsvarande föreskrifter beträffande inteckningsformer som ej beröras av lagen, den till grund för ansökningsärendet åberopade handlingen vara åtföljd av två till riktigheten styrkta avskrifter, dock att, då fråga är om inteckning i jordbruksinventarier, endast en sådan avskrift erfordras. Äro ej avskrifter ingivna, har inskrivningsdomaren att mot stadgad avgift besörja handlingens avskrivande.

Även om i enlighet med det anförda stadgas skyldighet att verkställa anteckning angående den nya handlingens inteckningsrätt, kvarstår — med nu gällande ordning i övrigt — i viss mån den förut framhållna risken, att anteckning angående rättens beslut om intecknad handling dödade kommer att verka vilseledande med avseende å inteckningens giltighet. Denna beröres ju ej av dödningsbeslutet. Dels föreligger ej säkerhet att den nya handlingen alltid företes och dels kan, när så sker, någon tid ha förflutit från dödningsbeslutet. För att undanröja den fara för misstag som föreligger, om anteckning angående inteckningsrätt icke begäres omedelbart efter det rätten beslutat handlingens dödade, har ifrågasatts, att anteckning i fastighets- eller inteckningsbok, som avser beslut om att handling dödates, skall innefatta erinran, att beslutet icke innebär att inteckningsrätten dödates. Detta

synes i och för sig vara lämpligt. För att icke redan rättens beslut om in-tecknad handlings dödande skall kunna verka vilseledande förordar jag emellertid att i 8 § dödningslagen införes skyldighet för rätten att i beslutet intaga sådan erinran. Denna kommer sedermera automatiskt att inflyta i fastighets- eller in-teckningsboken, när inskrivningsdomaren verkställer an-teckning om det slutliga utslaget i dödningsärendet. Av ett därefter utfärdad gravationsbevis bör givetvis framgå vad sålunda blivit anmärkt i fastighets- eller in-teckningsboken. Möjligen böra de i administrativ ordning givna be-stämmelserna om utfärdande av gravationsbevis förtydligas i sådan riktning.

Oaktat att härmed torde vara sört för att beslut om dödning av in-teckningshandling och anteckning därom i fastighets- eller in-teckningsbok icke skola verka vilseledande, synes ytterligare en åtgärd i liknande syfte vara på-kallad. Det framstår nämligen såsom mindre tillfredsställande, särskilt om utfärdandet av bevis angående ny handlings in-teckningsrätt skall ankomma på inskrivningsdomaren, att lagen icke innehåller någon antydning om angelägen-heten av att den nya handlingen blir försedd med sådant bevis. Ur synpunk-ten av reda i inskrivningsväsendet är det givetvis önskvärt, att en handling, som är avsedd att ersätta en dödad in-teckningshandling, finnes antecknad hos vederbörande myndighet och har den officiella prägel som beviset ger den. Och för den enskilde innehavaren av handlingen måste det vara till fördel att in-teckningsrätten blir närmare anknuten till handlingen. Då det icke torde vara rådligt att framtinga anteckning om in-teckningsrätten genom ett så radikalt medel som att förbjuda att in-teckningsrätten göres gällande innan så skett, synes en lämplig utväg vara att det i 9 § stadgas att ny handling som utfärdats i dödad handlings ställe icke medför någon in-teckningsrätt förrän anteckning därom blivit verkställd. In-teckningsrätten kommer följaktligen att vara utan anknytning till någon viss handling under tiden från den ur-sprungliga handlingens dödning till dess anteckning om den nya handlingen skett.

Enligt 10 § gäller för närvarande, att anteckning angående ansökan om dödande av förkommen handling och slutligt utslag i sådant ärende skall göras i vederbörande fastighets- eller in-teckningsbok allenast såvitt angår in-teckning i fast egendom, tomträtt eller vattenfallsrätt eller i fartyg. Denna begränsning synes icke tillräckligt motiverad och skyldigheten torde böra ut-sträckas till alla ansökningar som avse dödande av in-tecknad handling. I samband därmed torde till undanröjande av förefintlig oegentlighet uttryck-ligen böra föreskrivas att anteckning om slutligt utslag, varigenom ansökan om dödning avslagits, icke skall göras förrän utslaget vunnit laga kraft. Detta föranleder jämkning av stadgandet även i redaktionellt hänseende.

Vissa jämkningar torde i förevarande sammanhang även böra vidtagas i 2 och 13 §§. Förstnämnda lagrum innehåller för närvarande bland annat särskilda forumregler för vissa fall då ansökan om dödande avser handling som är in-tecknad. Sålunda skall, då på grund av handling in-teckning är meddelad i fast egendom, ansökningen göras hos den rätt, under vilken egen-

domen lyder. Är handlingen intecknad i tomträtt eller vattenfallsrätt eller i fartyg, göres ansökningen hos vederbörande »inteckningsdomstol». Däremot saknas särskild forumbestämmelse i fråga om handling på grund av vilken förlagsinteckning eller inteckning i jordbruksinventarier meddelats. Ärenden angående dödande av sådana handlingar torde därför i regel, jämlikt 2 § första punkten, upptagas av den rätt, där den förpliktade är skyldig att svara i tvistemål som angå gäld i allmänhet. Med anledning av att, enligt de föreslagna ändringarna i 10 §, inskrivningsdomaren jämväl skall ha att fullgöra uppgifter beträffande sistnämnda slag av inteckningshandlingar, synes det lämpligt, att ärendena överflyttas till den domstol, vilken den meddelade inteckningen närmast angår. På grund av det anförda och då det numera icke torde vara riktigt att beteckna domstolen som inteckningsdomstol synas berörda forumföreskrifter i 2 § böra ändras så att, om inteckning meddelats på grund av handlingen i fråga, ansökning om handlingens dödande skall göras, såvitt angår handling för vilken inteckning fastställts i fast egendom, tomt- eller vattenfallsrätt eller jordbruksinventarier, hos den rätt, under vilken fastigheten lyder, och eljest vid rätten i den ort där vederbörande inskrivningsdomare är. En motsvarande ändring bör vidtagas i 13 § som reglerar förutsättningarna för dödning av själva inteckningsrätten, när intecknad handling förkommit. I detta lagrum synes dessutom, med föranledande av vad styrelsen för Sveriges stadsdomare i sitt remissyttrande anført, böra i förtydligande syfte införas ett tillägg, som tydligt anger, att rättens förordnande att inteckning *må* dödas utan handlingens företeende icke i och för sig innebär att inteckningen dödas. Härom måste särskild ansökan göras hos inskrivningsdomaren. Bestämmelserna i 13 § sista stycket om anteckning i fastighets- eller inteckningsboken torde böra jämkas i överensstämmelse med vad jag föreslagit i fråga om 10 §.

I 9 § tredje stycket torde slutligen böra vidtagas en rent redaktionell ändring varigenom ordet *check* uteslutes. Nu gällande *checklag* innehåller nämligen icke något särskilt stadgande om dödande av *check*.

Någon särskild erinran om bestämmelserna i 1927 års lag torde icke, såsom styrelsen för Sveriges stadsdomare ifrågasatt, behöva införas i inteckningsförordningen. Om en sådan åtgärd skulle vidtagas, krävde konsekvensen att motsvarande ändringar genomfördes i andra författningar om inteckning.

De nya bestämmelserna torde böra träda i kraft den 1 juli 1946. Med avseende å ansökningar som inkommit före lagens ikraftträdande torde äldre forumregler böra tillämpas. Har handling enligt 9 § andra stycket äldre lydelsen försetts med bevis som där sägs, bör det vara tillfyllest för att handlingen skall medföra den ursprungliga handlingens inteckningsrätt. Inskrivningsdomaren bör emellertid åläggas att, så snart handlingen företes, göra anteckning om förhållandet i fastighets- eller inteckningsboken.

I enlighet med det anförda har inom justitiedepartementet upprättats förslag till *lag angående ändring i lagen den 8 april 1927 (nr 85) om dödande av förkommen handling*.

Föredraganden hemställer, att lagrådets utlåtande över ifrågavarande lagförslag, av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar, måtte för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas genom utdrag av protokollet.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemstäl-
lan bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:

Sigrid Linders.

Förslag

till

Lag

angående ändring i lagen den 8 april 1927 (nr 85) om dödande av förkommen handling.

Härigenom förordnas, att 2, 8, 9, 10 och 13 §§ lagen den 8 april 1927 om dödande av förkommen handling¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Gällande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

2 §.

Ansökan om dödande av handling skall, skriftligen avfattad, ingivas till rätten i den ort, där förpliktelsen skall fullgöras, eller, om sådan ort ej är nämnd i handlingen, till den rätt, där den förpliktade är skyldig att svara i tvistemål, som angå gäld i allmänhet. Har på grund av handlingen inteckning meddelats i fast egendom, skall ansökningen göras hos den rätt, under vilken egendomen lyder. Är handlingen intecknad i tomträtt eller vattenfallsrätt eller i fartyg, göres ansökningen hos vederbörande inteckningsdomstol.

Ansökan om — — — godsets bestämmelseort.

Äro enligt — — — av dem.

8 §.

Innan fullföljd — — — hos gäldenären.

2 §.

Ansökan om dödande av handling skall, skriftligen avfattad, ingivas till rätten i den ort, där förpliktelsen skall fullgöras, eller, om sådan ort ej är nämnd i handlingen, till den rätt, där den förpliktade är skyldig att svara i tvistemål, som angå gäld i allmänhet. Har på grund av handlingen inteckning meddelats, skall ansökningen, *da fråga är om handling för vilken inteckning fastställts i fast egendom, tomt- eller vattenfallsrätt eller jordbruksinventarier*, göras hos den rätt, under vilken fastigheten lyder, *och eljest hos rätten i den ort där vederbörande inskrivningsdomare är.*

Ansökan om — — — godsets bestämmelseort.

Äro enligt — — — av dem.

8 §.

Innan fullföljd — — — hos gäldenären.

¹ Senaste lydelse av 2 och 10 §§, se SFS 1934: 260; beträffande 8 § jfr SFS 1934: 254 och beträffande 13 § jfr SFS 1934: 260 och 1936: 95.

(Gällande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

Finner rätten — — — rätten dödad.

Finner rätten — — — rätten dödad.

Är fråga om intecknad handling, skall beslutet tillika innehålla erinran, att det ej innebär dödning av inteckningen.

9 §.

9 §.

Varder handlingen — — — dödade svarar.

Varder handlingen — — — dödade svarar.

Var handlingen intecknad, har rättsordförande att på begäran förse den nya handlingen med bevis att den medför den inteckningsrätt som tillkommit den dödade.

Var den dödade handlingen intecknad, medför ny handling, som utfärdats i dess ställe, ej inteckningsrätt förrän anteckning skett jämlikt 10 § andra stycket.

I fråga om växel, check och konossement gälla tillika vad därom är särskilt stadgat.

I fråga om växel och konossement gälla tillika vad därom är särskilt stadgat.

10 §.

10 §.

Är handling, om vars dödande gjorts ansökning, intecknad i fast egendom, tomträtt eller vattenfallsrätt eller i fartyg, har rätten att föranstalta om att anteckning om ansökningen samt om rättens slutliga utslag i ärendet så snart ske kan göras i vederbörande fastighets- eller inteckningsbok.

Är handling, om vars dödande gjorts ansökning, intecknad, skall rätten underrätta inskrivningsdomaren om ansökningen, och har denne att därom så snart ske kan å inskrivningsdag göra anteckning i vederbörande fastighets- eller inteckningsbok. Vad nu sagts om ansökningen skall ock gälla rättens slutliga utslag i ärendet; dock att, då ansökningen avsläppts, anteckning ej må verkställas förrän utslaget vunnit laga kraft.

Sedan utslag, varigenom intecknad handling dödates, vunnit laga kraft, skall inskrivningsdomaren, på ansökan, å inskrivningsdag göra anteckning i fastighets- eller inteckningsboken, att ny handling, som utfärdats jämlikt 9 §, medför den inteckningsrätt som tillkommit den dödade. När ansökan göres, skall den nya handlingen vara åtföljd av avskrifter enligt vad beträffande ansökan om inteckning är stadgat.

(Gällande lydelse)

13 §.

Hava tio år förflutit från det in-tecknad fordringshandling, om vilken det ej är känt var den finnes, blivit uppvisad för anteckning om innehav eller eljest företedd i in-teckningsärende och vill den in-tecknade egendomens ägare äska att in-teckningen, ehuru han ej kan förete handlingen, måtte dödas, göre ansökan därom *hos in-teckningsdomstolen eller, där handlingen är in-tecknad i fast egendom eller i jordbruksinventarier, hos den rätt under vilken fastigheten lyder*. Sedan ansökningen, där så ske kan, genom sökandens försorg delgivits den senast antecknade innehavaren av handlingen, utfärde rätten offentlig stämning, som skall kungöras på sätt i 6 § sägs samt innehålla beskrivning av handlingen ävensom tillkännagivande att, om någon innehar handlingen eller har kännedom om att den finnes i behåll, han bör därom, vid äventyr att in-teckningen eljest dödas, hos rätten eller domaren göra anmälan sist å dag som för ärendets fullföljande utsättes. Sådan dag må ej sättas tidigare än sex månader efter kungörelsens införande i allmänna tidningarna.

Fullföljes ej — — — ansökningen förfallen.

Finner rätten, vid prövning av ansökningen, någon omständighet ej hava förekommit som utgör skäligen anledning att låta in-teckningen fortfarande gälla, förordne rätten att in-teckningen må dödas utan handlingens företeende.

(Föreslagen lydelse)

13 §.

Hava tio år förflutit från det in-tecknad fordringshandling, om vilken det ej är känt var den finnes, blivit uppvisad för anteckning om innehav eller eljest företedd i in-teckningsärende och vill den in-tecknade egendomens ägare äska att in-teckningen, ehuru han ej kan förete handlingen, måtte dödas, göre ansökan därom, *då fråga är om handling för vilken in-teckning fastställts i fast egendom, tomt- eller vattenfallsrätt eller jordbruksinventarier, hos den rätt, under vilken fastigheten lyder, och eljest hos rätten i den ort där vederbörande inskrivningsdomare är*. Sedan ansökningen, där så ske kan, genom sökandens försorg delgivits den senast antecknade innehavaren av handlingen, utfärde rätten offentlig stämning, som skall kungöras på sätt i 6 § sägs samt innehålla beskrivning av handlingen ävensom tillkännagivande att, om någon innehar handlingen eller har kännedom om att den finnes i behåll, han bör därom, vid äventyr att in-teckningen eljest dödas, hos rätten eller domaren göra anmälan sist å dag som för ärendets fullföljande utsättes. Sådan dag må ej sättas tidigare än sex månader efter kungörelsens införande i allmänna tidningarna.

Fullföljes ej — — — ansökningen förfallen.

Finner rätten, vid prövning av ansökningen, någon omständighet ej hava förekommit som utgör skäligen anledning att låta in-teckningen fortfarande gälla, förordne rätten att in-teckningen må, *på därom hos inskrivningsdomaren gjord ansökan*, dödas utan handlingens företeende.

(Gällande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

Rätten har att föranstalta om att anteckning om ansökningen samt om rättens slutliga utslag i ärendet så snart ske kan göres i fastighets- eller inteckningsboken.

Rätten skall underrätta inskrivningsdomaren om ansökan som i första stycket sägs, och har denne att så snart ske kan å inskrivningsdag göra anteckning därom i fastighets- eller inteckningsboken. Vad nu sagts om ansökningen skall ock gälla rättens slutliga utslag i ärendet; dock att, då ansökningen avslagits, anteckning ej må verkställas förrän utslaget vunnit laga kraft.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1946.

Vad i denna lag stadgas om den rätt, där ansökan om dödande av handling skall göras, äger ej tillämpning, då ansökan ingivits före lagens ikraftträdande.

Har handling enligt 9 § andra stycket i dess hittillsvarande lydelse försetts med bevis som där sägs, skall vad i nämnda lagrum enligt nya lydelsen stadgas ej gälla. Det åligger inskrivningsdomaren att, när handlingen hos honom företes, verkställa anteckning som avses i 10 § andra stycket denna lag.

Utdrag av protokollet, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd den 18 januari 1946.

Närvarande:

regeringsrådet KELLBERG,
justitieråden GULDBERG,
SANTESSON,
HAGANDER.

Enligt lagrådet den 12 januari 1946 tillhandakommet utdrag av protokoll över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 14 december 1945, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande skulle för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas över upprättat förslag till *lag angående ändring i lagen den 8 april 1927 (nr 85) om dödande av förkommen handling*.

Förslaget, som finnes bilagt detta protokoll, hade inför lagrådet föredragits av hovrättsrådet K. H. Henkow.

Förslaget föranledde följande yttrande av lagrådet.

9 §.

I fråga om dödande av handling, som varit föremål för in-teckning, har i paragrafens andra stycke upptagits stadgande, att ny handling, som utfärdats i den dödade handlingens ställe, ej skall medföra in-teckningsrätt förrän anteckning skett jämlikt 10 § andra stycket.

Enligt förevarande paragrafs första stycke må den omständigheten, att dödad handling ej kan företes, icke utgöra hinder för sökanden att göra gällande den rätt, som på handlingen kunnat grundas. Med den föreslagna bestämmelsen avses — såsom framgår av departementschefens yttrande — att stadga, att ny handling, som utfärdats i stället för dödad in-teckningshandling, icke skall vara bärare av in-teckningsrätten förrän den angivna in-skrivningsåtgärden ägt rum. Under tiden från den ursprungliga handlingens dödande till dess att vederbörlig anteckning om den nya handlingen skett föreligger in-teckningsrätt utan anknytning till viss handling; exempelvis bör vid exekutiv auktion in-teckningsrätten kunna göras gällande, oaktat vederbörlig in-teckningshandling icke kan företes. Emellertid synes det i andra stycket valda uttryckssättet kunna giva anledning till det missförståndet, att efter in-teckningshandlings dödande någon in-teckningsrätt icke förefinnes, med

mindre ny handling utfärdats och behandlats efter vad i 10 § andra stycket föreskrives. En sådan feltolkning torde åtminstone i någon mån förebyggas, därest i förevarande paragrafs andra stycke stadgas, att ny handling, som utfärdats i stället för dödad inteckningshandling, ej skall gälla såsom inteckningshandling förrän anteckning skett jämlikt 10 § andra stycket. Därmed understrykes det föreslagna stadgandets rätta innebörd.

Övergångsbestämmelserna.

Andra stycket i övergångsbestämmelserna innebär, att beträffande ansökan, som ingivits till rätten före den nya lagens ikraftträdande, äldre forumregler skola tillämpas. Av allmänna principer torde emellertid följa, att ny lag av processrättslig natur icke rubbar det processuella läge, som redan inträtt vid lagens ikraftträdande. Har ansökan före nämnda tidpunkt ingivits till domstol, som enligt då gällande lag var behörig att upptaga ärendet, bortfaller icke denna behörighet därför att domstolen enligt den nya lagen skulle vara obehörig. Med hänsyn till det anförda bör förevarande bestämmelse utgå.

Ur protokollet:

Bertil Crona.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementens ärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 18 januari 1946.

N ä r v a r a n d e:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, ERLANDER, DANIELSON, VOUGT, MYRDAL, ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, MOSSBERG.

Chefen för justitiedepartementet, statsrådet Zetterberg, anmäler lagrådets denna dag avgivna utlåtande över det till lagrådet den 14 december 1945 remitterade förslaget till *lag angående ändring i lagen den 8 april 1927 (nr 85) om dödande av förkommen handling*.

Efter redogörelse för lagrådets utlåtande anför föredraganden följande.

Den jämkning i lydelsen av 9 § andra stycket i det remitterade förslaget, som av lagrådet ifrågasatts, finner jag böra godtagas. Såsom lagrådet förordat torde vidare andra stycket i övergångsbestämmelserna till förslaget kunna utgå. Härjämte ha vissa andra, smärre redaktionella jämkningar synts mig böra vidtagas.

Föredraganden hemställer, att det i enlighet med vad sålunda anförts ändrade lagförslaget måtte jämlikt § 87 regeringsformen genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Thore Wisén.